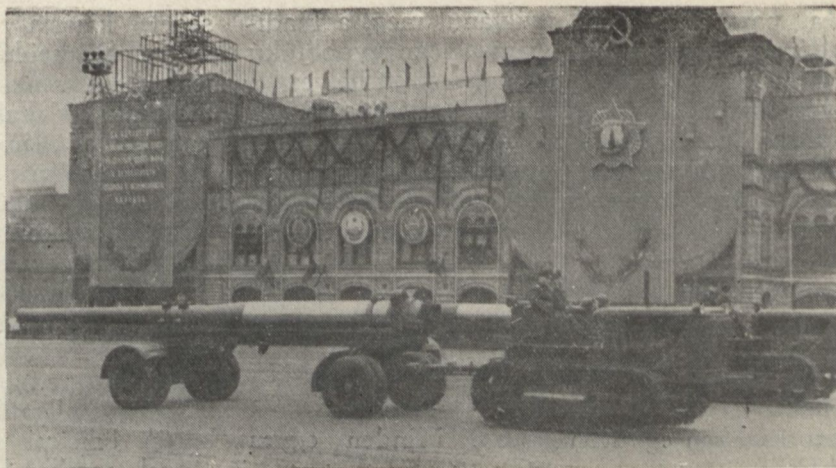

A SZOVJET TÜZÉRSÉG ÜNNEPE

November 19-én ünnepelte a szovjet hadsereg a „Tüzérek napját.“ Az orosz tüzérség mindig méltó helyet foglalt el a többi fegyvernem sorában, de még soha nem ért el oly fejlődési fokot, mint a szovjet hadseregnek a Nagy Honvédő Háborúban lefolytatott győzelmes harcai során. Az első világháborúban a cári hadsereg legnagyobb ütőerőjében még 1000 löveget sem sikerült összpontosítani, ugyanakkor 1945-ben az 1. fehér-orosz hadsereget a Berlin elleni támadásnál 22.000-nél több löveg támogatta.

Azonban nemcsak számszerűleg erős a szovjet tüzérség. A Nagy Honvédelmi Háborúig, sőt a háború folyamán új mintájú lövegeket, löszert, felderítő és híradó eszközöket kapott. A tüzérezetés művészete is igen kifejlődött.

A szovjet tüzérség a sok áldozattal járó négyesztendő háborúban minőségi és technikai szempontból becsülettel megállta a helyét. Szerepét azért sikerült betöltenie elsősorban, mert a tüzérség fejlesztését és egész harctéri működését Sztalin generalisszimusz irányította.

Még a polgárháború folyamán, midőn a tüzérség létszáma igen csekély volt és alig volt kiképezve, Sztalin már nagy jelentőséget tulajdonított a tüzérségnek. 1918-ban Cáricin védelmébenél Sztalin parancsára 200 löveget gyűjtöttek egybe. Ezeknek a lövegeknek tüze igen nagy szolgálatot tett a fehér hadseregbeli bandák széjjelverésében, akik megkísérelték Voroponovo állomásról Cáricin felé előretörni. 1919-ben az ellenforradalom leverésénél a „Krasznaja Gorka“ és „Szereja loságy“ erődök rombolására a szárazföldi tüzérség osztagain kívül a balti flotta lövegeit is felhasználták és ezek döntötték el a harcot.

A polgárháború után Sztalin igen gondosan ügyelt a tüzérség fejlesztésére. Különleges tüzérségtanintézetek keletkeztek, lényegesen megnőtt a tanfolyamok száma, jelentékenyen megjavultak a szükségessé vált tankönyvek. A szovjet konstruktorok új elgondolásaival sikerült a tüzérségi irányítást és az irányítási eljárást tökéletesíteni. A régi gyárak kibővültek és új tüzérségi telepek keletkeztek. A csapatokat új lövegekkel, ágyúkkal, tarackokkal, aknavetőkkel, löszerral és egyéb tüzérségi felszereléssel látták el.

1937-ben a tüzérség jelentőségének méltatását a korszerű háborúban Sztalin generalisszimusz a következőképpen fejezte ki: „A háború eredményes volta kizárólag a legfontosabb fegyvernemtől, a tüzérségtől függ. Én azt szeretném, hogy tüzérségünk bizonyítaná, hogy tényleg elsőosztályú.“

A szovjet tüzérség feladatát igen eredményesen végrehajtotta. A fasiszta német támadás lefékezésében, megállításában, majd szétzúzásában döntő szerepet kapott. A háború első napjaitól kezdve, midőn a szovjet tüzérség Minszk alatt szétverte az ellenség 39. hadtestét, egészen a Berlin elleni támadásig derekasan kivette részét a szovjet hadsereg győzelmes harcaiból. A háború első évében különleges páncéltörő lövegek készültek, melyek segítségével a fasiszta támadók kezdeti páncélos túlerőjét sikerült felülmúlni. Külön gárdaaknavetőcsapatok alakultak, melyek már az új lövedékekkel lettek ellátva. 1942-ben Sztalin a tüzérség harceljárását és harcászatiát megváltoztató rendeletében a legkorszerűbb és mindaddig még ismeretlen új elveket vezetett be.

A Nagy Honvédelmi Háborúban tüzérség volt a szovjet hadsereg egyik legfőbb ütőereje. Erről tanuskodik az a tény, hogy ennek a fegyvernemnek 545 harcosa kapta meg a „Szovjetunió hőse“ címet. A szovjet tüzérség — hála Sztalin zseniális előrelátásának, aki a második világháború ütőerőjének jellegét előre megjósolta — beváltotta a hozzáfűzött reményeket. Ténykedéseivel kiérdemelte a Sztalin generalisszimusztól kapott dícsérő jelzőt.

